

uformal arbejdsgruppe, der med repræsentanter for de 2 ministeriers departementer og direktorater forbereder ordningens praktiske administration, herunder fremskaffelse af informationsmateriale.

Undervisningsministeriets planlægning består for det første i at pege på de uddannelser inden for det ordinære uddannelsessystem, der er mest relevante set i forhold til lovforslagets intentioner, samt tage hensyn til den mulige tilgang af langtidsledige under den igangværende dimensionering af kapaciteten i 1985-86. Heri indgår overvejelser om ændringer af uddannelsessystemet, således at der som led i en generel omstillingsproces fra arbejdsløshedsfag til beskæftigelsesfag kan ske en optimal anvendelse af de bevillingsmæssige ressourcer. For det andet består planlægningen i at fastlægge de særlige uddannelsesstilbud, der er omtalt i punkt c).

- b) I kraft af samarbejdet med arbejdsministeriet modtager undervisningsministeriet oplysninger om de langtidslediges uddannelse, køn og bopæl, på hvilket grundlag de langtidslediges behov kan vurderes. Samtidig modtages oplysninger om arbejdsmarkedets forventede behov for uddannet arbejdskraft, således at tilbuddene kan findes inden for områder med gode beskæftigelsesmuligheder, hvilket i sidste ende også understøtter de langtidslediges behov. Det er således et vigtigt formål for de pågældende analyser, at de anvendes til at pege på, hvilke uddannelser der er mest velegnede.
- c) Iværksættelse af nye uddannelser eller kombinationer af eksisterende uddannelser som følge af forslaget vil først og fremmest finde sted inden for erhvervsuddannelserne og de videregående uddannelser. Hvad angår de sidste, henvises til besvarelsen af spørgsmål 127. Hvad angår de første, kan det oplyses, at der ikke på nuværende tidspunkt er truffet endelig beslutning om, hvilke pladser der vil kunne stilles til rådighed. Dette forventes dog at kunne ske snarest.

Spørgsmål 129:

»I forlængelse af svaret på spørgsmål 55 bedes ministeren oplyse, om det kan tænkes, at der vil være konsekvenser for den enkelte

langtidsledige af, at lovforslaget ikke rummer »en egentlig lovbundet ret til et uddannelsesstilbud.«

Svar:

Som jeg har redegjort for i besvarelsen af spørgsmål 55, mener regeringen dels, at der er det tilstrækkelige antal uddannelsesmuligheder, og dels, at man naturligvis nøje vil følge ordningen med henblik på en udbygning eller ændring af de eksisterende uddannelsesstilbud.

Med hensyn til konsekvenserne for den enkelte langtidsledige kan jeg henvise til beskrivelse heraf i de almindelige bemærkninger, der siger følgende:

»Gennemfører man en erhvervsmæssig uddannelse på mindst 18 måneder, får man i tilfælde af ledighed bagefter som hidtil dagpenge på dimittendsats, d.v.s. ca. 83.000 kr. om året. Får man 26 ugers arbejde, bliver man også som hidtil på ny berettiget til en dagpengeperiode. I begge disse tilfælde vil man altså atter have opnået en sådan tilknytning til arbejdsmarkedet, at man efter en vis ledighed får ret til et arbejdstilbud.

Gennemfører man ikke en erhvervsmæssig uddannelse på mindst 18 måneder, eller får man ikke 26 ugers arbejde, kan man bevare sine hidtidige dagpenge i samlet 2½ år efter afslutningen af første arbejdstilbud i overensstemmelse med de gældende regler.«

Herefter foreslås dagpengeretten forlænget, dog således at der i det første år af den forlængede dagpengeter udbetales 70 pct. af det maksimale dagpengebeløb og derefter 55 pct.

En almindelig ret til et uddannelsesstilbud vil imidlertid ikke ændre ved, at ovenstående kan blive konsekvensen for nogle langtidsledige. Det ville kræve, at det skulle være en ret til uddannelse af mindst 18 måneders varighed med efterfølgende mulighed for at få dimittendsats.

Spørgsmål 130:

»Med henblik på at få oplysninger om fremtidige uddannelsesmuligheder, som vil kunne anvendes som uddannelsesstilbud i henhold til lovforslaget, bedes industriministeren redegøre for, hvilke erhvervsrettede uddannelser der bør etableres til imødekom-